ti. Et cōtinuo exclamans pa-
ter pueri cū lacrimis: aiebat.
Credo dn̄e: adiuua incredu-
litatē meā. Et cum videret ie
ſus cōcurrētem turbā: cōmi
natus ē ſpiritui imundo. di-
cens illi. Surde ꝛ mute ſpūs
ego tibi p̄cipio exi ab eo. ꝛ am
pli⁹ ne introeas in eū. Et cla
mās ꝛ multū diſcerpens eū:
exijt ab eo. Et factus eſt ſicut
mortu⁹: ita vt multi dicerent
qꝛ mortu⁹ ē. Jhs aūt tenens
manū ei⁹: eleuauit eū. ꝛ ſur-
rexit. Et cū introiſſet ī domū
diſcipli ei⁹ ſecreto interroga
bāt eū. Quare nos nō potui
mus eicere eū? Et dixit illis
Hoc gen⁹ in nullo poteſt exi-
re: niſi ī oratōe ꝛ ieiunio. Off
Meditabor in mādatis tuis q̄
dilexi ualde ꝛ leuabo man⁹ meas
ad mādata tua que dilexi. Sec.
Hec hoſtia dn̄e q̄s emū-
det nr̄a delicta. ꝛ ſacrifi
ciū celebrādum ſubditoꝝ tibi
corpa mētes qꝫ ſcificet. P. cō
Comedite pinguia ꝛ bibite mul-
ſum ꝛ mittite ptes eis q̄ nō ppa-
rauerūt ſibi ſanct⁹ enī dies dn̄i ꝛ
nolite cōtriſtari gaudiū eteni dn̄i
ē fortitudo noſtra. P⁹cō
Sumentes dn̄e dona cele-
ſtia ſupliciter dep̄camur: vt
que ſedula ſeruitute donāte
te gerim⁹: dignis ſenſib⁹ tuo
munere capiam⁹. P. Fe. VI. ad ſcos aplos
Letetur cor querētiū dn̄m
querite dn̄m ꝛ cōfirmami-
ni querite faciē ei⁹ ſemp. Ps. Cō
fitemini dn̄o ꝛ inuocate nomē ei⁹
annūciate inter gētes opa ei⁹. Coll.
Preſta q̄s omīps de⁹: vt
obſeruatōes ſacras an-
nua deuotiōe recolētes: ꝛ cor
pore tibi placeam⁹ ꝛ mēte. P.
Lec. oſee pphete
Hec dicit dn̄s de⁹. Conuertere
iſrael ad dn̄m deū tuū quoni
am corruiſti ī iniquitate tua.
Tollite vobiſcū verba: ꝛ con
uertimini ad dn̄m ꝛ dicite ei
Om̄ē aufer iniquitatē. ꝛ acci
pe bonū. ꝛ reddem⁹ vitulos la
bioꝝ nr̄oꝝ. Aſſur nō ſaluabit
nos: ſup equos non aſcende
m⁹. nec dicem⁹ vltra dij nr̄i
opa manuū nr̄aꝝ. quia ei⁹ qui
ī te ē miſereberis pupilli. Sa
nabo cōtritiōes eoꝝ: diligam
eos ſpōtanee. qꝛ auerſus eſt
furor me⁹ ab eis. Ero quaſi
ros: iſrl̄ germinabit quaſi li-
liū. Et erūpet radix ei⁹ vt liba
ni: ibūt rami ei⁹. Et erit qua-
ſi oliua gloria ei⁹: ꝛ odor eius

vt libani. Couertentur ſedē
tes in vmbra ei⁹: viuēt triti
co: ⁊ germinabūt quaſi vinea
Memoriale ei⁹: ſic vinū li-
bani. Ego exaudiā et dirigā
eum vt abietem virentē. Ex
me fruct⁹ tu⁹ inuēt⁹ ē. Quis
ſapiēs intelliget iſta: itelligēſ
⁊ ſciet hec: quia recte vie dn̄i
⁊ iuſti ābulabūt ĩ eiſ. Gr. Co
uertere dn̄e aliquātulū ⁊ dep̄care
ſup ſeruos tuos. ℣. Dn̄e re fugiū
fact⁹ es nobis a generatiōe ⁊ pro
In illo Scd̄m lucā. genie.
tpe: Rogabat ihm quidā
pharise⁹: vt mādūcaret cū il
lo. Et igreſſus domū phariſei
diſcubuit. Et ecce mlier que
erat ĩ ciuitate peccatrix: vt co
gnouit qd̄ accubuiſſet ĩ domo
phariſei: attulit alabaſtr̄ vn
guēti: ⁊ ſtās retro ſec⁹ pedes
ei⁹. lacrimis cepit rigare pe-
des ei⁹: ⁊ capillis capitis ſui
tergebat. Et oſculabat̄ pedeſ
ei⁹: ⁊ vnguēto vngebat. Vi-
dēs aūt phariſe⁹ q̄ vocauerat
eū: ait intra ſe dicēs. Hic ſi
eēt ꝓpheta: ſciret vtiqȝ que
⁊ qualis ē mulier q̄ tāgit eū:
qꝛ peccatrix ē. Et rn̄dēs ieſus
dixit ad illū: Symō: habeo ti
bi aliquid dicere. At ille ait.

Magiſter: dic. Duo debito
reſ erāt cuidā feneratori: vn⁹
debebat denarios quīgētos: ⁊
ali⁹ quīquagīta. Nō habētib⁹
illis vn̄ redderēt: donauit v-
triſqȝ. Quis ḡ eū pl⁹ diligit:
Rn̄dēs ſymon: dixit. Eſtimo
qꝛ is cui pl⁹ donauit. At ille
dixit ei. Recte iudicaſti. Et cō
uerſus ad mlierē: dixit ſymo
ni. Vides hāc mlierē: Intra
ui in domū tuā: aquā pedib⁹
meis nō dediſti. Hec āt lacri
mis rigauit pedes meos: ⁊ ca
pillis ſuis terſit. Oſculū mi-
hi nō dediſti: hec āt ex quo in
trāuit: nō ceſſauit oſculari pe
des meos. Oleo caput meū
nō vnxiſti: hec aūt vnguēto
vnxit pedeſ meos. Propt̄ qd̄
dico tibi: remittūt̄ ei peccata
mlta qm̄ dilexit mltū. cui āt
min⁹ dimittit̄: minus diligit
Dixit āt ad illā. Remittūt̄ ti
bi peccata. Et cepert̄ q̄ ſil' accū
bebāt dicere ītra ſe. Quis eſt
hic qui etiā peccata dimittit
Dixit āt ad mlierē. Fides tua
te ſaluā fec. Vade: ĩ pace. Off
Bn̄dic aīa mea dn̄o ⁊ noli obliui
ſci oēſ retributiōeſ ei⁹ ⁊ renouabit̄
A C. Sec. ſic aqle iuuēt⁹ tua
ccepta tibi ſint dn̄e q̄s

nr̃i dona ieiunij ·que et expiã
do nos tua gr̃a dign⁹ efficiãt
et ad ſempit̃na ꝑmiſſa ꝑdu‑
cãt. P. Cõ. Aufer a me obpro
briũ ⁊ cõtẽptũ qꝛ mãdata tua exq
ſiui dñe. nã ⁊ teſtimõia tua medi
Q uesu Poſt cõ. ratõ mea ẽ
m⁹ om̃ps de⁹: vt de ꝑce
ptis muneribꝫ gr̃as exhiben‑
tes ꝯbñficia potiora ſumam⁹
P Sabbato i duodeci lect.
V. Statio ad ſcm̃ petrum
Enite adorem⁹ deũ ⁊ pro
cidam⁹ añ dñm plorem⁹ añ eũ q
fecit nos qꝛ ipe ẽ dñs de⁹ noſter
ps̃. Venite exultem⁹ dño iubile‑
m⁹ deo ſalutari noſtro hic nõ dr̃
O dns vobiſcum Orem⁹
mñps ſempiterne de⁹ q
ꝑ cõtinẽtiã ſalutarẽ ⁊ corpori
bus mederis ⁊ mẽtibꝫ. maie
ſtatẽ tuã ſupplices exoram⁹:
vt pia ieiunãtium depcatõe
placat⁹. ⁊ p̃ſentia nobis ſubſi
dia p̃beas ⁊ futura. P. i. lec. li‑
IN diebꝫ illis bri. Leuitici
Locut⁹ ẽ dñs ad moyſẽ di‑
cẽs. Decimo die mẽſis hui⁹
ſeptimi. dies expiationũ erit
celeberrimus: ⁊ vocabit̃ ſcũs
Affligetis qꝫ aĩas vr̃as ĩ eo:
et offeretis holocauſtũ dño
Om̃e opus nõ facietis ĩ tp̃e
diei hui⁹: qꝛ dies ꝓpitiatõis

ẽ: vt ꝓpitiet̃ vobis dñs deus
vr̃. oĩs aĩa q̃ afflicta ñ fuerit
die hoc ꝑibit de ꝑplis ſuis. Et
q̃ opis quippiã fecerit: dlebo
eã de ꝑplo ſuo. Nihil g̃ opis
facietis ĩ eo. Legitimũ ſépit‑
nũ erit vobis: ĩ cũctis gene‑
ratõibꝫ ⁊ habitationibꝫ vr̃is
Sabbatũ reqetiõis ẽ: affli‑
getis aĩas vr̃as. A die nono
menſis a veſpe vſqꝫ ad veſpũ
celebrabitis ſabbata veſtra.
Dic dñs om̃ps. Gr. Propiti⁹
eſto dñe pctis noſtris neqñ di‑
cant gentes ubi eſt deus eorum
℣. Adiuua nos deus ſalutaris
noſter ⁊ propter honorem nois
O a Ore. tui dñe libera nos
nobis q̃s om̃ps de⁹: vt
ieiunãdo tua gr̃a ſatiemur: ⁊
abſtinẽdo cũctis efficiam̃ ho
ſtibꝫ fortiores. P. ii. lec. libri
In diebꝫ illis: locu. Leuitici
t⁹ ẽ dñs ad moyſẽ dicẽs A
quĩtadecia die mẽſis ſeptimi
qñ ꝯgregaueritis oẽs fruct⁹
t̃re vr̃e: celebrabit̃ ferias dñi
ſeptẽ diebꝫ. Die p̃mo ⁊ die oc
tauo: erit ſabbatũ ideſt req‑
es. Sumetiſqꝫ vobis die pri
mo fruct⁹ arboris pulcherrĩe
ſpatl̃aſqꝫ palmaꝝ ⁊ ramos li‑
gni dẽſatũ frõdiũ ⁊ ſalices de